

15 MAI : PRĂZNUIREA SF. IERARH IACOB PUTNEANUL, MITROPOLITUL MOLDOVEI (1719-†1778)

Cu fapte luminate fiind împodobit și harul arhieriei primind după vrednicie, de Dumnezeu înțelepțite, Sfinte Ierarhe Iacob, la tronul cel dumnezeiesc cu îndrăznire stai, rugându-te neîncetat pentru noi toți, cei ce cu mulțumire îți cântăm: Bucură-te, Sfinte Iacob, părinte și ierarh mult-milostiv al Moldovei!

(Condacul 1 din Acatistul Sf. Ierarh Iacob Putneanul)

❖ Acest ierarh iubitor de Dumnezeu a fost ales din copilărie să slujească Biserica lui Hristos. La vârsta de numai 12 ani a primit tunderea monahală în Mănăstirea Putna și a deprins repede osteneala faptelor bune de la arhimandritul Antonie, părintele său sufletesc, încât toți se foloseau de înțelepciunea și blândețea lui.

❖ Cunoștința cărții și adâncul Sfințelor Scripturi le-a învățat tânărul Iacob în școala duhovnicească a Mănăstirii Putna. Aici a deprins mai întâi limbile greacă și slavonă, apoi tâlcuirea Vechiului și Noului Testament, dogmele și canoanele Bisericii Ortodoxe, muzica psaltică, tipicul și învățăturile cele mai alese ale Sfinților Părinți. În puțină vreme a săvârșit bine școala mănăstirii, încât pe toți îi întrecea.

❖ Ajungând preot, duhovnic și egumen în obștea Mănăstirii Putna, bunul păstor de suflete a crescut mulți fii duhovnicești, atât mireni, cât și călugări. Căci era blând și adânc în cuvânt, încât se făcuse vestit în nordul Moldovei și mulți îl aveau de părinte sufletesc.

❖ Egumenul Iacob a mărit numărul părinților din obște, a dezvoltat mult școala Mănăstirii Putna, aducând elevi și dascăli din cei mai buni, a format aleși duhovnici și preoți de mir, caligrafi și dascăli de greacă și slavonă, a tradus cărți de cult pe limba și înțelesul poporului și a înnoit rânduiala mănăstirii. În timpul său, obștea și școala duhovnicească de la Putna erau vestite până dincolo de hotarele Moldovei. Aici veneau să învețe carte călugări și tineri, nu numai din partea locului, ci și din Maramureș, din

părțile Năsăudului, din Galiția și chiar din Grecia.

❖ Pentru o nevoie ca aceasta, arhimandritul Iacob s-a învrednicit de cinstea arhieriei, ajungând episcop de Rădăuți și păstor iscusit al turmei lui Hristos. În puținii ani cât a fost episcop a pus rânduiala duhovnicească în toate mănăstirile din eparhia sa, a ales egumeni cuvioși și a întărit școlile bisericești din lavre, iar pe preoții de mir îi trimitea să învețe mai întâi carte în mănăstiri și apoi îi hirotonea.

❖ Ca mitropolit și părinte al Moldovei, mitropolitul Iacob s-a dovedit de la început bărbat înțelept, păstor foarte milostiv și iubitor de turmă, slujitor plin de râvnă, dascăl învățat, ierarh adevărat, dăruit cu mult curaj, gata să-și dea și viața pentru mântuirea și alinarea poporului său. Se poate spune că de multă vreme nu mai avusese Țara Moldovei un asemenea păstor.

❖ Cel dintâi lucru pe care l-a făcut mitropolitul Iacob a fost tipărirea în limba română a cărților de cult, de învățătură duhovnicească și de luminare a copiilor neștiutori de carte. Timp de 10, ani cât a păstorit Biserica Moldovei, a tradus și tipărit în tipografia de la Iași peste 15 cărți de cult și de învățătură în limba română. Pe părinți îi îndemna să-și crească copiii în frica de Dumnezeu, zicând: ”Cade-se vouă, dreptmăritorilor creștini și cei ce aveți nume părintesc peste copiii cei mici, să aveți purtare de grijă pentru învățatura copiilor voștri, ca să nu se lipsească de hrana cea sufletească prin povățuirea cea bună, care sunteți datori să-i învățați pe dânșii”.

(Arhim. Ioanichie Bălan, Patericul românesc)